

مَالِيكَ لِهْ نَأُو

سەرۆکی خپل زۆر به پهله هه رهه موو خپله که ی کۆ کرده وه و

پیی وتن:

(ئیه هه ره مووتان ده زانن که ئیمه له م دورگه یه دا گیرمان خواردوه، چهند سال جاریک ژماره مان زیاد دهکا، وا نه مسائیش وهک نه ریتی باوو با پیران مه رجه هه ندیکتان ناماده بنو و ببنه قوربانیی خوداوهند، ناواش نه بی نه خوراک به شمان دهکا و نه نهو خاکه ی له سه ری ده ژین، وهک جارن هه ندیکتان ده خه ی نه نیو به له میک و بی سه ول ده تانده یین به ده م ناوه وه. خوشبه خته نهو که سه ی ده بی به قوربانی، هه ر ئیره وه.. که له که نار ده ریاهه فریمان دانه ناو گیزه نووکه و شه پوله کانه وه، ئیدی له وه بهر که ناری نه و دیو دینه ده ری و له و دونیا ده گه نه به رده می خوداوهند و ژیا نیکی تا نه به د خوش چاوه ری تانه، وهک ده بیین و نه مسال هه م ژماره مان زیاد کردوه وه هه م خوراکمان روو له که میبه، له پال قوربانیی پیرو په ککه وته گه ره که چهند کور و کچه لایک خۆ ته یار بکه ن بۆ سه فه ری نه و دونیا و ببنه قوربانی).

له به رده م مه رگ به خنکان هه ره مووان دۆش دامابوون..

سەرۆک خپل هه ئیدایه:

(گه ر وابی.. ناچارم وهک هه موو جاریک خۆم قوربانییبه کان

هه ئبژیرم).

سه ره تا هه ره موو نه و پیره ژن و پیره میردانه ی که سه ری ان له

گوئی قه بردا ده له رزی له و شوینه دا ریز کران که شه پوله کان

سه ری خویان به تاشه به رده کانا ده شکاند.

به دریزی نه و وه خته سه رۆک، قوربانییبه کانی ریز ده کرد تا

نۆره هاته سهر كوپرو كچه لاههكان كه له ژيهر خوره تاوی گپبارانی
ئهو رۆژه دا فرمیسك و ئاره قه یان هه لده پششت.

به دريژایي ئه و وهخته كوپرو كچيكي عاشق بيئاگا له مهرگو
خنكان و له قوربانى و له گوشادبوون به دیدارى خودا وهند و له
بپيارى نابه جيی سهرۆك خيّل چاويان له يه كدى بپيپوو، پيشنگى
خور له سهر له شى ئه به نووسى ههردوو كيان شه پۆلى ده دايه وه و له
شويينيكدا له سهر ئاوى ده ریا، ده نيۆ بو شايى ناسمان، له سهر
خاكدا تيگه ل به يه كدى ده بوون.

دوا جار سهرۆك بپيارى دا دوا قوربانى هه لبريژي، ده ستى
خسته سهرشانی كوپره ی عاشق و خنكا و ده نيۆ چاوانى
دلخوازه كيدا.

يه كه يه كه خزانه نيۆ به له مى شه قوشپر، بي سهرۆك به ئاودا
دران. دوا قوربانى كوپره ی له وهند و عاشق خرايه نيۆ به له ميكي
چكۆله و كون تيپوودا، تا له چاوان ون بوو ئاوپرى له كچه دايه وه،
تا و تاو شه پۆلى شي تانه ی كه نار ده ریا كه ده توت له داخى ئه م
ليكدابرا نه سهرى خو يان ده شكينن ليكدى بزر ده كردن.

هه ره موو خيّل به دم سه ما و هه را و زه نا و قريشكه و هاوارو
چريكه ی سترانه وه رو وه ژيهر كه پره كان گه رانه وه. تا كه كه سيك
كه جيما به سهر به رديكي لووس و خزی رۆخانه ی ده ریا وه كچه ی
عاشق بوو كه ده توت زه ريبه و تازه له ئاوى زه ریا ده رها توه،
به رله وه ی كوپره ی عاشق ده نيۆ ته مى ده ریا دا ون بي، كه وته دواى
شه پۆلى جيماوو كه فكر دوو له به له مى تو قيو، له رزيو ده نيۆ
گيژهنى ده ریا دا، كه وته دواى بو نى جيماو.. كه وته دواى تامى

فرمیسه کانی کورهی له وهند.. شوین پییه کانی.. بهو ئومیدهی
که له ژیر دهریادا به یهک بگهن، ههر زوو ههر دوو پییه کانی که
له سهر بهرده که خزی.. زهری عاشق هییدی هییدی بهرگی ئاوی
پوشی له قوله پییه وه.. تا ئه ژنو.. پاشان که مهرو تا بن مه مکان..
دو اجار وهک گوله ئه تله سیك که وته سه رئاوو شه پوله کان رووهو
به له می نقومبووی کورهی عاشق نه رمه سه مایان پیکرد.. له وی..
دوو له چاوانی به دبینی سه روک خیل و ههره موو خیل.. له ژیر
دهریادا مائیکی خنجیلانه یان له مرواری و مه رجان دروست کرد..
دیوار ئاو.. سه ربان ئاو.. شووره ئاو و ده رگا ئاو..
په نجه ره کانیش ههر له ئاو.. تا هه نووکه وا له وی.. دوو عاشقی
ئاوی وا له وی..!

(1999)

سلیمانی

